

A Kúria a dr. Hartai Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Hartai Győző ügyvéd által képviselt felperesnek - a Karácsony Dorina Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Karácsony Dorina ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 4.M.985/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 55.Mf.636.689/2010/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 55.Mf.636.689/2010/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000,- Ft (Tízezer forint) és 2.700,- Ft (Kettőezer-hétszáz forint) áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2006. november 1-jétől ügyintéző munkakörben állt a ... nevű lakópark közös képviseletét ellátó alperes alkalmazásában. A felek között szóban megállapodás jött létre a munkaviszony 2008. október 31. napjával közös megegyezéssel történő megszüntetéséről, tekintettel arra, hogy a lakópark üzemeltetését átvette a ... Kft. A felperes az alperessel elszámolt, a közös megegyezés megszüntetési jogcímet tartalmazó munkáltatói igazolásokat átvette.

Ezt megelőzően a felperes, az alperes és a ... Kft. között egyeztetés volt a felperes továbbfoglalkoztatásáról. Az egyeztetésen elhangzottak írásba foglalására nem került sor.

2008. november 3-án a ... Kft. munkaszerződést kötött a felperessel, amelyben 3 hónap próbaidőt kötött ki. A felperes a próbaidő kikötését az alperesnél sérelmezte, az alperes azonban az erre vonatkozó kifogását azzal utasította el, hogy az erről történő

rendelkezés a hatáskörén kívül esik.

A ... Kft. a felperes munkaviszonyát a próbaidő utolsó napján megszüntette.

A felperes a keresetében kérte annak a megállapítását, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát, mivel a közös megegyezés írásba foglalására nem került sor. A 2009. július 9-én érkezett beadványában hivatkozott arra is, hogy az alperes megtévesztette a megállapodás megkötése kapcsán, mivel tudomása volt arról, hogy az új munkáltató a munkaviszonyát a próbaidőn belül meg fogja szüntetni. Ennek kapcsán hivatkozott a rendeltetésellenes joggyakorlásra is. A jogellenesség megállapításán túlmenően elmaradt munkabér és kamata, átalány-kártérítés és felmentési időre járó átlagkereset megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 4.M.985/2009/13. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát. A jogviszony az ítélet jogerőre emelkedése napján szűnik meg. Kötelezte az alperest elmaradt munkabér és kamata, felmentési időre járó átlagkereset, átalány-kártérítés, valamint perköltség és illeték megfizetésére.

Az ítélet indokolása szerint a gyakorlat egységes abban, hogyha a felek a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésére vonatkozó szóbeli megállapodást végrehajtják, utóbb nem hivatkozhatnak az írásbeliség hiánya miatti jogellenességre. A felperes azonban ezen túlmenően érvénytelenségi okként jelölte meg a megtévesztést is.

Az alperes nem vitatta **Ú.A.** arra vonatkozó tanúvallomását, hogy közte és a ... Kft. között megállapodás jött létre arra vonatkozóan, hogy az új munkáltató a felperest próbaidővel alkalmazza és a próbaidő alatt a jogviszonyt meg is szünteti. Erről az alperes a felperest nem tájékoztatta, hiszen ez a nála fennálló munkaviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését megghiúsította volna. A felperes tájékoztatására még akkor sem került sor, amikor a próbaidő kikötését sérelmezte az új munkaszerződés aláírása előtt.

Ú.A. a tanúvallomásában egyértelműen előadta, hogy a felperes munkaviszonyát csupán az alperessel e tárgyban kötött megállapodásra tekintettel szüntette meg, a munkájával szemben nem volt kifogása. Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes megtévesztette a felperest a közös megegyezés megkötésekor, hiszen a felperes nyilvánvalóan nem járult volna hozzá a munkaviszonya megszüntetéséhez, ha tudomása van arról, hogy a további foglalkoztatása rövid időn belül megszűnik.

A felperes a megtévesztést akkor ismerte fel, amikor a munkaviszonya a ... Kft.-nél a próbaidő utolsó napján megszüntetésre került. Ezt követően 30 napon belül benyújtotta a keresetét, így határidőben élt a megtámadás jogával.

Az alperes magatartása ezen túlmenően rendeltetésellenes joggyakorlásnak is minősült. Az alperes a felperes jogos érdekét nemcsak azzal csorbította, hogy a valós tényeket elhallgatva megfosztotta őt a döntés lehetőségétől, hanem azzal is, hogy az üzleti kapcsolatait felhasználva az új munkáltatóval megállapodott a felperes további jogviszonyának sorsáról.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság az 55.Mf.636.689/2010/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és az alperest fellebbezési illeték, valamint perköltség megfizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított döntése helytálló.

Az alperes az elsőfokú eljárás során kizárólag a keresetre benyújtott ellenkérelmében terjesztett elő érdemi nyilatkozatot, amit a fellebbezésében is fenntartott. Ebben arra hivatkozott, hogy a felperes kívánta a munkaviszonyát megszüntetni, mivel az alperes a továbbiakban csak részmunkaidőben tudta volna foglalkoztatni. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a munkaviszony megszüntetését a felek végrehajtották, így a jogellenesség megállapítására utóbb már nincs lehetőség.

A 2009. június 6-án megtartott tárgyaláson a felperes ettől eltérő nyilatkozatára az alperes képviselője észrevételt nem tett.

Ú.A. tanúvallomását sem a tárgyaláson, sem pedig azt követően nem kifogásolta, annak életszerűtlenségére először a fellebbezésében hivatkozott. Az elsőfokú bíróság kellő indokát adta annak, hogy miért találta az alperes magatartását megtévesztőnek és az miért minősült rendeltetésellenesnek.

Az alperes határozott formában további bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. A 2010. március 17-én megtartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy csak szükség esetén indítványozza dr. **M.A.** tanúkenti meghallgatását. Miután az alperes a bíróság belátásától tette függővé a tanúbizonyítást, annak elmaradása esetén a bíróságot nem terhelte indokolási kötelezettség. Tekintettel arra, hogy az alperes ezzel összefüggő bizonyítási indítványát az elsőfokú eljárásban előterjeszthette volna, a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglalt korlátozásra tekintettel másodfokon erre már

nem volt lehetősége. A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében kérte az ítéletek hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalát, vagy az eljáró bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását.

Álláspontja szerint **Ú.A.** tanú súlyosan elfogult volt, amely kizárja a tanúvallomásának bizonyítékként történő felhasználását. Meghallgatása sérti a Pp. 169. § (2) bekezdésében foglalt „kógens tilalmat”, amely szerint, ha a tanú a titoktartás alól felmentést nem kapott, nem hallgatható ki olyan tényről, amely minősített adatnak minősül. Az a kérdés, amelyben a tanút meghallgatták, üzleti titoknak minősül, a tanú titoktartási kötelezettsége az ügyvezetői megbízatásának megszűnése után is fennmarad.

Az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta a tanút arról, hogy a tanúvallomása üzleti titok megsértését valósítja meg. A tanú ezen túlmenően valótlan tényről állított, amely szerint közte és az alperes kuratóriumának elnöke között megállapodás jött létre arról, hogy a ... Kft. az alperestől átvett munkavállalók munkaviszonyát a próbaidő alatt meg fogja szüntetni.

Az alperesi képviselő csak a tárgyalási napon értesült arról, hogy a bíróság **Ú.M.**-t tanúként kívánja meghallgatni.

Az állandó bírói gyakorlat szerint a közös megegyezés, amennyiben a szerződést kötő felek szerződéskötési képessége nem korlátozott, vagy pedig nem áll fenn a jogellenes fenyegetés, a felek között érvényes, „hatályos kötőerővel bír”.

Az elsőfokú bíróság nem tárta fel a tényállást, jogellenes bizonyítékot használt ítélete meghozatalánál, önkényesen mérlegelte a bizonyítékokat, így jogszabálysértő ítéletet hozott, amelyet a másodfokú bíróság aggály nélkül átvett.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályban tartását.

Álláspontja szerint a tanú nem volt elfogult, erre korábban az alperes sem hivatkozott egyetlen alkalommal sem. A tanú által előadottak sem a minősített adat, sem az üzleti titok kategóriájába nem tartoznak. Az alperes nem jelezte a tanúmeghallgatás során, hogy a tanút titoktartási kötelezettség terheli.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. (Pp.275. § (2) bekezdés)

A jogerős határozat felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. (Pp.270. § (2) bekezdés)

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 169. § (2) bekezdésének a megsértését jelölte meg kizárólag. Eszerint a tanú, ha a titoktartás alól felmentést nem kapott, nem hallgatható ki olyan kérdésről, amely minősített adatnak minősül.

A nemzeti minősített adat fogalmát a 2009. évi CLV. törvény 3. § 1.a) pontja határozza meg, amely szerint nemzeti minősített adat: a minősítéssel védhető közérdekek körébe tartozó, a minősítési jelölést az e törvényben, valamint az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályokban meghatározott formai követelményeknek megfelelően tartalmazó olyan adat, amelyről - a megjelenés formájától függetlenül - a minősítő a minősítési eljárás során megállapította, hogy az érvényességi időn belüli nyilvánosságra hozatala, jogosulatlan megszerzése, módosítása, vagy felhasználása, illetéktelen személy részére hozzáférhetővé, valamint az arra jogosult részére hozzáférhetetlenné tétele a minősítéssel védhető közérdekek közül bármelyiket közvetlenül sérti, vagy veszélyezteteti és tartalmára tekintettel annak nyilvánosságát és megismerhetőségét a minősítés keretében korlátozza.

A fentieket figyelembe véve tévesen hivatkozott az alperes a Pp. 169. § (2) bekezdésének a megsértésére, hiszen **Ú.A.** tanúvallomása semmilyen minősített adatot nem érintett.

A Pp. 170. § (1) bekezdésének e) pontja szerint az üzleti titok megtartására köteles személy az olyan kérdésben, amely tekintetében a tanúvallomással titoktartási kötelezettségét sértené meg, a tanúvallomást megtagadhatja.

A Pp. 171. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogyha a tanú a 169. § értelmében nem hallgatható ki, vagy a 170. § alapján nem akar vallomást tenni, ezt a bíróságon a kitűzött határnap előtt is bejelentheti. A 170. § esetében a megtagadás okát a bejelentéssel egyidejűleg elő kell adni és egyben valószínűsíteni kell.

Jelen esetben sem a tanú, sem pedig az alperes nem hivatkozott a tanúmeghallgatás kapcsán arra, hogy a tanú vallomása üzleti titkot érint, így a munkaügyi bíróság a tanúmeghallgatás során jogszabálysértés nélkül járt el.

Helytállóan utal a jogerős ítélet arra, hogy az alperes először a fellebbezésében hivatkozott a meghallgatott tanú előadásának „életszerűtlenségére”, a tanúvallomásban foglaltakat az elsőfokú eljárás során nem vitatta, így azzal a másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján érdemben már nem foglalkozhatott és így ez a felülvizsgálati eljárás tárgyát sem képezheti.

Tévesen hivatkozik a felülvizsgálati kérelem arra is, hogy az érvényesség körében csupán a „szerződésalkötési képességet”, valamint a jogellenes fenyegetést kell vizsgálni, hiszen a felperes által hivatkozott megtévesztés az Mt. 7. § (1) bekezdése alapján szintén érvénytelenségi ok.

Tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati kérelem keretei között az eljárási bíróságok részéről jogszabálysértés nem volt megállapítható, a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére.

Az eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés f) pontja alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. március 25.

dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő